

DRAGOSTE DE ȚĂRIȘOARĂ

De Cristian Saileanu

Eu, scumpă țărișoară, te'am iubit
Chiar când săpam, în zeghe, la canal,
Chiar când un securist la Malmaison
Imi spârgea dinții c'o scrumieră de cristal.

O viață'ntreagă cu ardoare te'am iubit,
Cu'amor febril, de curvă pocăită.
Ce dacă greieri îmi cântau în tălpi
Și pentru toate cele dădeam mită?

Eu le'am bătut la toți cu pumnu'n masă.
O vorbă rea de tine să n'aud!
Deși trei frați de'ai tatii și'au scuipat
Bojocii pe la Gherla și Aiud.

E'adevărat, eu n'am mâncat ca voi
Ghiare și găți de pui, salam de soia,
De un' să scoată biata mama bani?
Iubeam flămând, cum mă'nvăța nevoia.

In suflet te'am purtat, țară iubită,
Și'n ziua când m'ai pus să băjenesc,
Când ne'a gonit din casa părintească
Un venetic venit pe'un tanc rusesc.

Același politruc cu accent lălău
Peste eroi și'a revărsat otrava.
Din piept le'a zmulș Virtutea Militară
Și i'a trimis la stuf, la Periprava.

Tot dragoste'am simțit eu pentru tine
Când m'ai gonit de'acasă, apatrid,
Când m'ai trimis milog prin țări străine
Și am trecut prin frică și prin frig...

Plângând de jale, mă întreb, să te iubesc
Și când canaliile vândute pe arginți
Te'au învățat să mă stuchești în față
Că's boșorog pribeag și fără dinți?